

על המדרגות

נ. נוסוב

יום אחד חזר פטיה מגן הילדים. באותו היום הוא למד לספור עד עשר. הוא הגיע הביתה כשואליה, אחותו הקטנה חיכתה כבר בכניסה.
"אני כבר יודע לספור!" התרברב פטיה "למדתי בגן. תראי איך אספור עכשיו את מדרגות הכניסה."
הם התחילו לעלות על המדרגות ופטיה ספר את כל מדרגה בקול רם:
"אחת, שתיים, שלוש, ארבע, חמש."
"למה עצרת?" שאלה ואליה.
"חכי רגע. שכחתי איזו מדרגה עכשיו. תכף אזכר."
"אז תזכר" אמרה ואליה.
הם עמדו על המדרגות. עמדו. ואז אמר פטיה:

"לא, אינני יכול להיזכר. אז בואי, נתחיל מהתחלה."
הם ירדו למטה התחילו לעלות שוב.
"אחת" אומר פטיה "שתיים, שלוש, ארבע, חמש.."
ושוב עצר.
"שכחת שוב?" שאלה ואליה.
"שכחתי! איך זה. רק נזכרתי ושכחתי שוב. אז בואי
וננסה שוב."
שוב ירדו מהמדרגות ופטיה התחיל לספור מהתחלה:
"אחת, שתיים, שלוש, ארבע, חמש.."
"אולי עשרים וחמש?" הציעה ואליה.
"לא! את מפריעה לחשוב! את רואה, בגללך שכחתי!
צריך להתחיל מהתחלה!"
"אני לא רוצה מהתחלה!" אמרה ואליה "איך זה?
למעלה, למטה, למעלה, למטה! כבר רגליים התחילו
לכאוב לי!"

"לא רוצה - לא צריך" ענה פטיה "ואני לא אלך הלאה
עד שלא אזכר."

ואליה עלתה הביתה ואמרה לאמא:

"אמא, פטיה סופר את המדרגות שם למטה: אחת,
שתיים, שלוש, ארבע, חמש, ולא זוכר איך הלאה."
"הלאה שש" אמרה אמא.

ואליה חזרה במדרגות ושם פטיה עדיין סופר "אחת,
שתיים, שלוש, ארבע, חמש.."

"שש!" לחשה לו ואליה "שש! שש!"

"שש" שמח פטיה והלך הלאה "שבע, שמונה, תשע,
עשר."

טוב שהיו רק עשר מדרגות עד דלת הדירה. אחרת
פטיה לא היה מגיע בכלל הביתה, כי למד לספור רק
עד עשר.